

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Rvtha.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

cum non egeretis? S. a) Noli quæso, Jephtha, meminisse injuriæ. Si nos non recte fecimus, qui te expulerimus: tu recte facies, si maleficium pensabis beneficio, & innocentiam tuam magis commendabis. Quod si nobiscum profectus fueris, & debellaveris Ammonitas, constituemus te principem omnium Galaaditarum. Atque ita fiet, ubi tibi longe plus sit boni, quam quanta fuit injuria. I. Ergo si revocatis me ad debellandos Ammonitas, et Jova subegerit eos mihi, obtinebo principatum in vos. S. Contestamur Iovam nos esse facturos isto modo. I. Persuasili. Eamus.

SENTENTIA.

Præstantes viri, licet eis in præsentia non egeas, retineri debent in casus futuros.

RUTHA. Ruth. I.

ARGUMENTVM.

Noemin ex Moabitica discedentem in Israeliticam terram, quamvis dissuadentem, comitatur præ ejus amore Rutha, ejus quondam nurus.

Noemis, Rutha, & Orpha ejus nurus.

Postquam Deus cepit misericordiam sui populi (ut accepimus) eumque lavavit fame, quæ coegerat me & meum virum & liberos, confugere huc ad Moabitas, jam nihil est, quod velim diutius agere in regione aliena. Sed vobis, meæ

E 2

nurus

a) Injuria oblivisci deset.

nurus charissimæ, cenſeo redeundum ſuam cuique in domum patriam, poſtquam eſtis privatæ viris. Jam ſatis me comitatæ eſtis. Ite ſane ſecundo Deo, quem precor, ut vobis rependat pietatem, qua uſæ eſtis ^{a)} in mortuos, & in me. Dei, inquam, vobis Jova, ut nanciſcamini quietem ſuam utraque apud maritum. Amplectimini me chariſſimæ conjuges meorum olim filiorum. *R.* Heu nos miſeras, ſiccine diſjungimur a te? Ah non fiet, ſuaviſſima focrus: quin ibimus tecum ad tuos populares. *N.* Nihil opus eſt, meæ filiolæ: an putatis me adhuc utero edituram filios, qui futuri ſint vobis viri? Revertimini potius, meæ filiolæ, abite. Nam ego quidem grandior ſum, quam ut ſim apta viro. Sed fingite non abeſſe ſpem, meque tradi viro vel in proximam noctem, filiosque gignere: an eſtis expectaturæ, donec adoleverint? poteritisne tam diu durare ſine viris? Non ita, filiolæ: parendum eſt neceſſitati. Equidem valde angor veſtro diſceſſu, ſed nolo repugnare urgenti Deo. *O.* Vera prædicas: melius eſt reverti. *N.* Sapis, amplectere me. Vale, mea quondam nurus. *O.* Vale & tu, mea quondam focrus. *N.* Vides Rutha, ut tua fratria repetat patriam, & deos penates? Quid apud me hæres? revertere una cum ea. *R.* Ne me urge de relinquenda. Nam quo tu cumque ibis, ego ibo: ubi tu commoraberis, ego commorabor: communis mihi tecum erit populus, communis Deus: tecum una moriar, tecum una

humana

a) Videlicet ante ac poſt mortem variis amoris ſignis.

humabor: ita omnino statui. Atque ita mihi habeam Jovam propitium, ut b) una mors sit me a te separatura. N. Postquam ita animum obfirmasti, nolo improbius obsistere tuo studio. Eamus, sane, Deo bene fortunante.

SENTENTIA.

*Beati, qui Deum, Deique populum anteponunt
& parentibus & patriæ, eos Deus large remunerabitur.*

BOOZVS Ruth. 2.

ARGUMENTVM.

Boozus comiter alloquitur Rutham spicas legentem, ejusque pietatem collaudat.

Boozus, Messores, Curator messis, Rutha.

A dfit vobis Deus, Messores. M. Et tibi bene omnia secundet. B. Quæ est ista puella, Curator, quam hic video spicas legere? C. Moabitæ est, quæ huc sequuta est Noemen, remigrantem ex agro Moabitarum. Ea rogavit, ut liceret sibi legere spicas post messores: id quod adhuc fecit a mane, tam paulum manet domi. B. a) Audi filia, ne iveris in agrum alium ad colligendas spicas, neve hinc abieris: sed hæreto apud meas ancillas, & videto ut sequaris eas in quemcunque agrum ibunt messum. Ego vetabo, ne famuli sint tibi molesti. Quod si sities petes potum

E 3

b) Nihil nisi mors.

a) Animadvertenda imitandaque Boozii humanitas: & mox Ruthæ summissio.